

Pasaje di MANA

26 mai

Rom. 11:25:

25 Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire care va ține până va intra numărul deplin al neamurilor.

Rom. 12:16:

16 Aveți aceleași simțăminte unii față de alții. Nu umblați

după lucrurile înalte, ci
rămâneți la cele smerite. Să
nu vă socotiți singuri înțelepți.

Prov. 3:7:

7 Nu te socoti singur înțelept;
teme-te de Domnul și abate-te
de la rău!

Prov. 26:12:

12 Dacă vezi un om care se
crede înțelept, poți să ai mai
multă nădejde pentru un
nebun decât pentru el.

Is. 5:21:

21 Vai de cei ce se socotesc înțelepți și se cred pricepuți!

1 Cor. 13:1-13:

1 Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor.

2 Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința, chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și

n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.

3 Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.

4 Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuiește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie,
5 nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se

mânie, nu se gândește la rău,
6 nu se bucură de nelegiuire,
ci se bucură de adevăr,
7 acoperă totul, crede totul,
nădăjduiește totul, suferă
totul.

8 Dragostea nu va pieri
niciodată. Prorociile se vor
sfârși; limbile vor înceta;
cunoștința va avea sfârșit.

9 Căci cunoaștem în parte și
prorocim în parte,

10 dar, când va veni ce este
desăvârșit, acest „în parte” se
va sfârși.

11 Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.

12 Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.

13 Acum dar rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea, dar cea mai mare

dintre ele este dragostea.

Ioan 15:9-17:

9 Cum M-a iubit pe Mine
Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe
voi. Rămâneți în dragostea
Mea.

10 Dacă păziți poruncile Mele,
veți rămâne în dragostea Mea,
după cum și Eu am păzit
poruncile Tatălui Meu și
rămân în dragostea Lui.

11 V-am spus aceste lucruri
pentru ca bucuria Mea să
rămână în voi și bucuria

voastră să fie deplină.

12 Aceasta este porunca
Mea: Să vă iubiți unii pe alții
cum v-am iubit Eu.

13 Nu este mai mare dragoste
decât să-și dea cineva viața
pentru prietenii săi.

14 Voi sunteți prietenii Mei
dacă faceți ce vă poruncesc
Eu.

15 Nu vă mai numesc robi,
pentru că robul nu știe ce face
stăpânul său, ci v-am numit
prietenii, pentru că v-am făcut
cunoscut tot ce am auzit de la

Tatăl Meu.

16 Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.

17 Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții.

Rom. 12:9-10:

9 Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de

rău și lipiți-vă tare de bine.

10 Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.

1 Tim. 1:5:

5 Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun și dintr-o credință neprefăcută.

1 Pet. 1:22:

22 Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați

curățit sufletele prin Duhul ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții din toată inima,

1 Ioan 4:7-21:

7 Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8 Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu,

pentru că Dumnezeu este dragoste.

9 Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.

10 Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

11 Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi,

trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.

12 Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.

13 Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său.

14 Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii.

15 Cine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el, și el, în Dumnezeu.

16 Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi.

Dumnezeu este dragoste și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.

17 Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta, astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentru ca

să avem deplină încredere în ziua judecății.

18 În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste.

19 Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.

20 Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu” și urăște pe fratele său este un mincinos, căci cine nu iubește pe fratele său pe care-l vede

cum poate să iubească pe
Dumnezeu, pe care nu-L vede?
21 Și aceasta este porunca pe
care o avem de la El: cine
iubește pe Dumnezeu iubește
și pe fratele său.